

ÚRSKURÐUR
ÁFRÝJUNARNEFNDAR NEYTENDAMÁLA

MÁL NR. 3/2009

Kæra Allianz á Íslandi hf. á ákvörðun Neytendastofu í máli nr. 1/2009.

1. Þann 13. júlí 2009 er tekið fyrir málið [nr. 1/2009](#): Kæra Allianz á Íslandi hf. á ákvörðun Neytendastofu 12. febrúar sama árs. Í málinu úrskurða Ása Ólafsdóttir, Egill Heiðar Gíslason og Eyvindur G. Gunnarsson.
2. Með kærðu, dags. 11. mars 2009, hefur kærandi kært til áfrýjunarnefndar neytendamála ákvörðun Neytendastofu, í málinu nr. 1/2009, um að kærandi hafi með samanburði á lífeyrissjóðum Allianz á Íslandi hf. og Kaupþings sem birtist í dreifibréfi til viðskiptavina Allianz á Íslandi hf. brotið gegn ákvæðum 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins.
3. Kæruheimild er í 2. mgr. 4. gr. laga nr. 62/2005 um Neytendastofu og talsmann neytenda, sbr. 4. mgr. 4. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og markaðssetningu.

MÁLAVEXTIR

4. Með bréfi til Neytendastofu, dags. 7. janúar 2008 kvartaði Kaupþing yfir auglýsingu Allianz hf. á Íslandi, þar sem fullyrt var að niðurstöður óháðs ráðgjafarfyrirtækis um samanburð á ávöxtun ýmissa sjóða sem byðu upp á viðbótarlífeyrissparnað sýndu að raunávöxtun síðast liðinna átta ára hefði verið að meðaltali -3,1% hjá Kaupþingi Vista (1-5), 1,1% hjá Kaupþingi Lífeyrisauka, en 6,2% hjá kæranda. Snýst ágreiningur aðila um hvort framsetning þessara upplýsinga og þá aðferð sem kærandi viðhafði við útreikning meðalávöxtunar, og hvort þær upplýsingar hafi verið settar fram með villandi eða röngum hætti, hvort rétt hafi verið að taka saman upplýsingar nokkurra lífeyrissparnaðarleidda Kaupþings eða hverja fyrir sig og að lokum hvort kæranda hafi verið rétt að miða við ávöxtun sjóða sem störfuðu fram til þess að Vista sjóðir Kaupþings voru stofnaðir.

ÁKVÖRÐUN NEYTENDASTOFU

5. Í ákvörðun Neytendastofu nr. 1/2009 kom fram að Kaupþing hefði kvartað yfir auglýsingu kæranda þar sem borin hafði verið saman raunávöxtun ýmissa lífeyrissjóða og þar á meðal sjóða Kaupþings, þ.e. Vista og Lífeyrisauka. Af hálfu Kaupþings hefði verið bent á að sú framsetning kæranda að birta eina meðaltölu fyrir alla Vista sjóðina annars vegar og alla Lífeyrisauka sjóðina hins vegar gæti falið í sér brot á lögum nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins. Að auki hefði Kaupþing gert athugasemdir við að Vista hafi verið stofnað árið 2001 og því væru ekki til upplýsingar um

ávöxtun sjóða Vista árin 1999 og 2000. Þessu hafi kærandi mótmælt, þar sem þessi samanburður hafi einungis birst í dreifibréfi kæranda sem hafi verið afhent einstaklingum sem við upphaf viðskipta við kæranda, og ekki hafi því um verið um auglýsingu að ræða. Við samanburðinn hafi kærandi að auki leitað til óháðs aðila sem hafi séð um alla upplýsingaöflun og umreikning úr nafnávöxtun í raunávöxtun og hafi verið stuðst við upplýsingar sem voru aflað hafi verið frá Kaupþingi.

6. Í ákvörðun Neytendastofu kom fram að við úrlausn málsins yrði að líta til ákvæða 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005. Í 5. gr. laga nr. 57/2005 kemur fram að óheimilt sé að hafast nokkuð það að sem brýtur í bága við góða viðskiptahætti í atvinnustarfsemi eins og þeir eru tíðkaðir eða eitthvað það sem óhæfilegt er gagnvart hagsmunum neytenda. Í ákvæðinu felist því almenn vísiregla um viðskiptasiðferði og sé ætlað að stuðla að góðum síðum í viðskiptum. Af ákvæðinu mætti ráða að í atvinnustarfsemi verði fyrirtæki að virða tiltekin siðferðileg gildi og viðhafa góða viðskiptahætti gagnvart keppinautum sínum og neytendum. Í 6. gr. laga nr. 57/2005 kemur fram að óheimilt sé að veita rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar í auglýsingum eða með öðrum hætti eða beita öðrum slíkum viðskiptaaðferðum sem sama marki eru brenndar, enda séu upplýsingar þessar og viðskiptaaðferðir fallnar til að hafa áhrif á eftirspurn eða framboð vara, fasteigna, þjónustu eða annars þess sem haft er á boðstólum í atvinnustarfsemi sem lögin taki til. Þá megi auglýsingar og aðrar viðskiptaaðferðir ekki vera ósanngjarnar gagnvart keppinautum eða neytendum vegna forms þeirra eða sökum þess að skírskotað er til óviðkomandi mála. Að mati Neytendastofu tæki ákvæðið ekki eingöngu til auglýsinga í þrengri merkingu heldur féllu einnig undir ákvæðið rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar sem eru birtar með öðrum hætti en í auglýsingum. Hins vegar var það niðurstaða Neytendastofu að í auglýsingu kæranda fælist ekki samanburðarauglýsing í skilningi 7. gr. laga nr. 57/2005, þar sem hún hafði birst í dreifibréfi kæranda en ekki verið ætluð til almennrar og opinberrar birtingar, enda tæki ákvæði 7. gr. laga nr. 57/2005 eingöngu til auglýsinga í þrengri merkingu en ekki upplýsinga sem birtar eru með öðrum hætti.
7. Að mati Neytendastofu bæri auglýsandi ávallt ábyrgð á þeim auglýsingum sem birtar væru í hans nafni og var það niðurstaða Neytendastofu að kærandi gæti ekki firrt sig ábyrgð með því að vísa til þess að óháður þriðji aðili hefði staðið að undirbúningi og vinnu við auglýsinguna. Við meðferð málsins hafði Neytendastofa leitað til hagfræðings og lektors við viðskiptadeild Háskólans í Reykjavík og óskað eftir álit hans á gögnum málsins. Í bréfi álitsgjafa til Neytendastofu hafi komið fram að útreikningar sem beitt hafði verið við umreikning nafnávöxtunar í raunávöxtun hafi ekki verið eins og best verður á kosið. Notast hafi verið við svokallaða nálgunaraðferð í stað útreikninga þegar nafnávöxtun var breytt í raunávöxtun, þótt niðurstaðan gæfi ekki mjög breytta mynd. Þá hefði álitsgjafinn gert athugasemdir við að meðaltal sjóðanna fyrir árin 1999 til 2006 væri reiknað sem einfalt meðaltal. Það var því álit Neytendastofu að þar sem útreikningar áávöxtun hefðu verið lykilþáttur við gerð dreifibréfs kæranda og brýnt hefði verið að standa vel að þeim, en að álit Neytendastofu hefði ekki verið nægilega vel að þeim staðið.

8. Neytendastofa taldi því að kærandi hafi brotið gegn ákvæðum 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005 þar sem sá samanburður sem kærandi gerði á viðbótarlífeyrissparnaði hans og heildarávöxtun allra sjóða Vista annar vegar og allra sjóða Lífeyrisauka hins vegar, gæti ekki gefið réttan samanburð. Sjóðirnir væru að mati Neytendastofu ekki til þess fallnir að taka þá saman í eina samtölu, því þrátt fyrir að sjóðirnir bæru sama nafn, Vista 1, Vista 2 o.s.frv., væru þeir ólíkir og fælu í sér ólíka ávöxtun. Því hefði samanburðurinn þurft að ná til sambærilegra sjóða, svo viðskiptavinir kæranda gætu gert sér fullkomlega grein fyrir mismuni á ávöxtun eftir lífeyrissjóðum. Þá hafi ávöxtunartölur sjóða Kaupþings vegna ársins 2002 frá kæranda annars vegar og Kaupþingi hins vegar ekki verið samhljóða, auk þess sem ekki hefði fram í gögnum málsins hver ávöxtun sjóða Kaupþings hefði verið árið 2001, enda hafi umræddir sjóðir verið stofnaðir árið 2001. Þótt kærandi hefði byggt á því að þessar upplýsingar hefðu verið fengnar frá fulltrúa Kaupþings, hefði hann ekki lagt fram nein gögn því til staðfestingar. Í ljósi þeirrar ríku skyldu sem hvíldi á auglýsendum að gæta þess að allar upplýsingar sem fram koma í auglýsingum séu réttar, var það niðurstaða Neytendastofu að þess hefði jafnframt ekki verið gætt af hálfu kæranda. Af hálfu kæranda hefði hins vegar verið byggt á því að þótt Vista hefði ekki verið stofnað fyrr en árið 2001 hefðu viðbótarlífeyrissparnaðarleiðir Búnaðarbankans runnið inn í Kaupþing við samruna þessara banka. Kaupþing gæti því ekki breytt nafni sjóðanna í þeim eina tilgangi að koma í veg fyrir samanburð. Féllst Neytendastofa á þau sjónarmið, en tók fram að það breytti þó í engu þeirri ríku skyldu sem hvíldi á kæranda, sem hefði tekið þá ákvörðun að fella saman sjóði sem keppinautur starfrækti og sem ekki bæri sama nafn, að geta sýnt fram á að kjör sjóðanna séu algerlega sambærileg, sem kæranda hefði ekki tekist að mati Neytendastofu.
9. Það var því niðurstaða Neytendastofu að samanburður í dreifibréfi kæranda gæfi viðskiptavinum hans villandi upplýsingar um ávöxtun sjóða Kaupþings. Þá væri samanburðurinn að mati Neytendastofu ósanngjarn gagnvart Kaupþingi þar sem ekki væru eru bornar saman sambærilegar ávöxtunarleiðir. Framsetning upplýsinga í dreifibréfi kæranda fæli því í sér brot gegn 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins. Það var hins vegar álit Neytendastofu að umfang brotsins gæfi ekki tilefni til þess að beita sektarákvæðum laga nr. 57/2005, auk þess sem líta bæri til þess að upplýsingar hefði skort frá Kaupþingi. Af sömu ástæðu taldi Neytendastofa ekki ástæðu til að krefjast þess að kærandi birti leiðréttingar eða nýjar auglýsingar enda yrði ákvörðun stofnunarinnar birt á opinberum vettvangi.

RÖKSTUÐNINGUR KÆRANDA OG ATHUGASEMDIR NEYTENDASTOFU

10. Í kæru, dags. 11. mars 2009 sem barst þann 3. apríl 2009 kemur fram að kærð sé ákvörðun Neytendastofu nr. 1/2009. Í kærinni var ályktunum og niðurstöðum Neytendastofu mótmælt og því eindregið mótmælt að með birtingu upplýsinga í dreifibréfi kæranda hefði verið brotið gegn ákvæðum 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005, enda hefði verið vandað til birtingar upplýsinga kæranda í

dreifibréfinu og leitað til erlendra sérfræðinga og farið eftir sanngjarnri aðferðafræði sem m.a. sé viðhöfð við birtingu sambærilegra upplýsinga í Þýskalandi.

11. Hélt kærandi því m.a. fram að sú niðurstaða Neytendastofu um að réttar hefði verið að nota rótarmedaltal í stað hefðbundins meðaltals í dreifibréfi kæranda væri ekki rétt. Engar upplýsingar lögju fyrir um hvort slíkt væri algengara en hefðbundið meðaltal. Þótt hægt væri að finna fræðimenn sem héldu því fram að rótarmedaltal væri algengara en hefðbundið meðaltal, væri einnig að finna fræðimenn á gagnstæðri skoðun. Því dygði álit eins fræðimanns ekki til að komast að þeirri niðurstöðu að kærandi hefði sett fram upplýsingar með villandi eða röngum hætti. Í því sambandi hefði kærandi undirbúið vel framsetningu auglýsinga sinna og meðal annars litið til reynslu í Þýskalandi, þar sem höfuðstöðvar kæranda eru staðsettar. Hafi kærandi leitað til þriggja óháðra aðila, þ.e. tímaritsins Versicherung Journal, www.versicherungsjournal.de, greiningarfyrirtækisins Assekurata, www.assekurata.de og Manfred Poweleit, www.map-report.com, en fyrrgreindir aðilar birta m.a. raunávöxtun fyrir þýsk tryggingafélög svipað þeim upplýsingum sem gefnar voru í dreifibréfi kæranda. Hafi fyrrgreind fyrirtæki talið rétt að notast við hefðbundið meðaltal, en ekki rótarmedaltal. Þetta sé einnig skoðun fræðimanna, svo sem Ragnars Sigurðssonar prófessor í stærðfræði við Háskóla Íslands, sem hafi tekið fram um meðaltöl, að allar venjur í stærðfræði geri ráð fyrir því að dálkur í töflu sem heitir „meðaltal“ sýni venjulegt meðalta (arithmetic mean) en ekki eitthvað annað meðaltal. Byggði kærandi á því að hefði kærandi notast við rótarmedaltal í dreifibréfi sínu, hefi staða sjóða Kaupþings banka orðið enn verri en fram kom í töflunni og því sé það ljóst að það hafi ekki verið ásetningur kæranda að láta ávöxtun sjóða Kaupþings líta eins illa út og hægt væri.
12. Þá mótmælti kærandi þeirri niðurstöðu Neytendastofu að ekki hefði verið rétt að bera saman viðbótarlífeyrissjóð kæranda annars vegar og alla Vista sjóði og Lífeyrisauka sjóði Kaupþings banka hins vegar. Var af hálfu kæranda bent á að Kaupþing notaði sjálft hugtakið „Vista“ í kynningarefni sínu án aðgreiningar á milli sjóða 1, 2, 3, 4 og 5. Væri í framsetningu bæklinga Kaupþings að auki ekki hægt að sjá hvort um sé að ræða ávöxtun í einum sjóði eða þeim öllum sameiginlega. Af framsetningu Kaupþings í kynningarefni hans megi ráða að ávöxtun Vista sjóðanna sé gefin upp sameiginlega fyrir alla sjóðina en ekki einn þeirra sérstaklega. Því hafi kæranda verið rétt að bera saman samtölu Vista við viðbótarlífeyrissjóð sinn, með sama hætti og Kaupþing geri í eigin markaðsefni.
13. Jafnframt féllst kæranda ekki á að framsetning samanburðar við sjóði Vista fram til stofnunar þeirra árið 2001 hafi aðfinnsluverð, enda hefði Kaupþing starfrækt sjóði árin 1999-2000 sem hefðu tekið á móti viðbótarlífeyrissparnaði undir heitinu „Ævileið“. Hins vegar hefði verið skipt um nafn sjóðanna á árinu 2001, sem kunni að stafa af því að ávöxtun sjóðanna fyrrgreind ár hafi ekki verið nægilega góð. Fyrirtæki sem taki við og ávaxti ævitekjur fólks eigi ekki að geta komið sér undan samanburði með því einu að breyta um nafn sjóða sinna. Jafnframt hafi Kaupþing neitað að upplýsa hvað þeir sjóðir sem sjóðfélagar greiddu í á árinu 1999-2000 hétu og með hvaða hætti þeir tengdust núverandi sjóðum félagsins, þ.e. Vista og Lífeyrisauka, þrátt fyrir ítrekaðar fyrirspurnir kæranda.

14. Með bréfi, dags. 20. mars 2009, óskaði áfrýjunarnefnd neytendamála eftir afstöðu Neytendastofu til kærunnar. Greinargerð Neytendastofu barst nefndinni 3. apríl 2009. Í greinargerðinni er þess krafist að niðurstaða stofnunarinnar nr. 1/2009 verði staðfest með vísan til forsendna hennar. Í greinargerð Neytendastofu kemur fram að við meðferð málsins hafi verið leitað til sérfræðings vegna útreikninga í samanburði kæranda. Í umsögn hans hafi m.a. komið eftirfarandi fram: „*Allianz hefur á hverju ári reiknað einfalt meðaltal af öllum flokkunum í Vista. Slíkir útreikningar endurspeglar ekki þá staðreynd að flokkarnir eru ekki jafnstórir hvað fjárhæðir snertir sem eru ávaxtaðar í einstökum flokkum. Á grundvelli einfaldra meðaltala yfir einstök ár er að lokum reiknuð meðalávöxtun yfir tímabilið með einföldum meðaltalsútreikningi [...] fremur en rótarmeðaltali (e. geometric mean), en þessi útreikningsmunur skaðar líka frávík þegar honum er beitt á töflurnar tvær að framan“.* Það væri því álit Neytendastofu að fyrrgreindur sérfræðingur hefði fært fullnægjandi rök fyrir því að við útreikning samanburðar hefði átt að styðjast við rótarmeðaltal. Þá byggði Neytendastofa einnig á því að samanburður kæranda í kæru um framsetningu Kaupþings í bæklingum um ávöxtun Vista sjóða gæfi ekki rétta mynd af almennri framsetningu ávöxtunar sjóða Kaupþings, þar sem tilvísadur samanburður varði útgreiðslu lokabónusar sem greiddur er út árlega og sé framsetningunni einungis ætlað að sýna fram á hvaða áhrif lokabónus hafi á ávöxtun sjóðanna. Auk þess væri það ljóst að um væri að ræða einn tiltekinn sjóð en ekki alla Vista sjóði Kaupþings.
15. Þá áréttaði Neytendastofa að hún hefði fallist á það með kæranda að ekki dygði að breyta nafni ávöxtunarleiðar í þeim eina tilgangi að koma í veg fyrir samanburð. Hins vegar verði auglýsandi alltaf að færa sönnur fyrir fullyrðingum sínum sem fram komi í auglýsingum og hér hátti svo til að kærandi hafi kosið að líta svo á að tiltekinn viðbótarlífeyrissparnaðarsjóður Búnaðarbankans hafi verið forveri Vista. Lægi þá rík skylda á kæranda að færa sönnur fyrir því, en það hefði kæranda ekki tekist að mati Neytendastofu. Ekki hefði verið sýnt nægilega fram á það með birtingu á töflu 10 í kæru, þar sem fram komi að Ævileið II (31-40 ára) sé sambærileg við Vista 2 og að Ævileið IV (55 ára +) sé sambærileg við Vistað 4. Niðurstaða kæranda væri byggð á aldursskiptingu í hverjum flokki hjá þeim einstaklingum sem kjósi að nýta sér Ævilínu Kaupþings í stað þess að velja ákveðinn flokk Vista, auk þess sem kærandi hafi ekki reynt að sýna fram á að hlutfall fjárfestinga hafi verið hið sama eða sambærilegt.
16. Með bréfi, dags. 7. apríl 2009, var kæranda gefinn kostur á að gera athugasemdir við umsögn Neytendastofu. Athugasemdir kæranda bárust með bréfi, dags. 17. apríl 2009. Í bréfi kæranda er mótmælt fyrrgreindum sjónarmiðum Neytendastofu og ítrekuð sjónarmið kæranda um að honum hafi við samanburð ávöxtunar verið rétt að notast við einfalt meðaltal í stað rótarmeðaltals. Ekki nægi einungis að vísa til eins sérfræðings um þetta efni auk þess sem í engu hafi verið tekin afstaða til þeirrar fullyrðingar kæranda um að venja sé að notast við einfalt meðaltal í Þýskalandi svo sem hann hafi gert í kæru sinni. Þá var því mótmælt að kærandi hafi sett fram villandi upplýsingar í kæru til áfrýjunarnefndar um meðaltal Vista sjóða Kaupþings. Kærandi hafi einungis vakið athygli á þessum upplýsingum í því skyni að sýna fram á að Kaupþing vísi sjálfur til Vista sjóðanna sem heildar í tilteknum tilvikum í auglýsingaefni hans og með almennum hætti. Þá var því mótmælt að sönnunarbyrðin um að tilteknir eldri viðbótarlífeyrissjóðir Búnaðarbanka hafi verið lagðir inn í Vista sjóði Kaupþings hvíldi á kæranda. Kæranda hafi aldrei tekist að fá

Þessar upplýsingar þrátt fyrir ítrekaðar eftirgrennslanir og fyrirspurnir til Kaupþings og eigi bankinn því að bera hallann af þeim skorti á upplýsingum. Verði einnig að líta til þess að Kaupþing hafi einnig neitað að gefa Hagfræðistofnun Háskóla Íslands upplýsingar um ávöxtun sjóða bankans á þessu árabili, þegar stofnunin vann að óháðri úttekt á ávöxtun vörsluaðila viðbótarlífeyrissparnaðar á árunum 1999-2006 fyrir kæranda. Byggði kærandi því á að þær tölur sem hann notaði um ávöxtun Vista sjóða hafi verið eins nákvæmar og kostur var í ljósi fyrrgreindra aðstæðna.

17. Með bréfi dags. 11. maí 2009 var Nýja Kaupþing kynnt kæruefnið og óskað eftir afstöðu hans til þess. Í svari bankans dags. 12. maí 2009 var vísað til fyrirliggjandi gagna og rökstuðnings sem lögð höfðu verið fram við meðferð málsins hjá Neytendastofu og þess krafist að niðurstaða Neytendastofu yrði staðfest.

NIÐURSTAÐA

18. Hinn 7. júní 2008 tóku gildi lög nr. 50/2008 um breytingu á lögum um eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins, nr. 57/2005, með síðari breytingum. Með þeim lögum voru gerðar breytingar á lögnum, þar á meðal 5. og 6. gr. laganna sem deilt er um í þessu máli. Ekki er í hinum nýju lögum að finna nein ákvæði um lagaskil, þ.e. ákvæði sem leysa úr því hvernig fara skuli með atvik sem stofnast í tíð eldri laga en hefur ekki verið leyst úr við gildistöku nýrra laga. Í ljósi þess að dreifibréf kæranda birtist áður en hin nýju lög gengu í gildi, verður ekki byggt á hinum nýju lögum heldur miðað við lögina eins og þau voru þegar dreifibréfið var ritað.
19. Í ákvörðun Neytendastofu var komist að því að upplýsingar og framsetning þeirra í dreifibréfi kæranda hefðu brotið gegn ákvæðum 5. og 6. gr. laga nr. 57/2005 eftirlit með óréttmætum viðskiptaháttum og gagnsæi markaðarins. Í 5. gr. laga nr. 57/2005 kom fram að óheimilt væri að hafast nokkuð það að sem brýtur í bága við góða viðskiptahætti í atvinnustarfsemi eins og þeir eru tíðkaðir eða eitthvað það sem óhæfilegt er gagnvart hagsmunum neytenda. Í 6. gr. laga nr. 57/2005 kom fram að óheimilt sé að veita rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar í auglýsingum eða með öðrum hætti eða beita öðrum slíkum viðskiptaaðferðum sem sama marki eru brenndar, enda séu upplýsingar þessar og viðskiptaaðferðir fallnar til að hafa áhrif á eftirspurn eða framboð vara, fasteigna, þjónustu eða annars þess sem haft er á boðstólum í atvinnustarfsemi sem lögina taka til. Þá mega auglýsingar og aðrar viðskiptaaðferðir ekki vera ósanngjarnar gagnvart keppinautum eða neytendum vegna forms þeirra eða sökum þess að skírskotað er til óviðkomandi mála.
20. Fyrir áfrýjunarefnd neytendamál snýst ágreiningur aðila um þrennt, þ.e. um hvort rétt hafi verið að notast við einfalt meðaltal við samanburð ávöxtunar viðbótarlífeyrissjóða kæranda og Kaupþings, hvort rétt hafi verið að miða við heildarsafn lífeyrissjóða Kaupþings í stað þess að miða við einstaka ávöxtunarleiðir félagsins og að lokum hvort kæranda hafi verið rétt að fella inn í heildarútreikning á Vista sjóði Kaupþings, ávöxtun viðbótarlífeyrissjóðs sem starfræktur var áður en Vista sjóðir tóku til starfa á árinu 2001. Var það niðurstaða Neytendastofu að kæranda hefði

ekki verið það heimilt og taldi að upplýsingar sem gefnar hefðu verið með fyrrgreindum hætti brytu í bága við fyrrgreind ákvæði laga nr. 57/2005.

21. Áfrýjunarnefnd neytendamála fellst á rökstuðning Neytendastofu um að sá samanburður og sú framsetning á meðaltalsávöxtun sem gerð er grein fyrir í dreifibréfi kæranda sé ófullnægjandi og villandi í skilningi 6. gr. laga nr. 57/2005 þar sem ekki er nægilega gerður greinarmunur á þeim fjárfestingarleiðum sem almennum viðsemjanda gefst kostur á að velja við gerð sammings um viðbótarlífeyrissparnað hjá Kaupþingi. Auk þess hefur kærandi ekki sýnt fram á að þær upplýsingar um ávöxtun sjóða Kaupþings fram til stofnunar Vista sjóða bankans á árinu 2001 séu réttar, en á því ber hann ábyrgð. Breytir engu um það hvort erfitt hafi verið að afla slíkra upplýsinga eða hvort honum hafi verið neitað um þær. Auglýsandi ber ábyrgð á því að þær upplýsingar sem hann birtir séu réttar, einkum ef þær eru notaðar við samanburð á vöru eða þjónustu annarra aðila á samkeppnismarkaði. Fellst áfrýjunarnefnd samkeppnismála jafnframt á að framangreint hafi falið í sér brot gegn ákvæði 5. gr. laga nr. 57/2005. Af framansögðu leiðir að ekki þarf að taka sérstaklega afstöðu til mismunandi útreikningsaðferða, þar sem fyrir liggur að sömu aðferð var beitt við útreikning meðalávöxtunar þeirra sjóða sem bornir voru saman í dreifibréfi kæranda. Þótt ein útreikningsaðferð kunni þannig að vera nákvæmari en önnur, leiðir það að áliti áfrýjunarnefndar neytendamála þó ekki til þess að aðrar útreikningsaðferðir séu ónothæfar eða komi ekki til álita, svo fremi sem þær séu viðurkenndar.
22. Samkvæmt framansögðu ber að staðfesta hina kærðu ákvörðun, með fyrrgreindum athugasemdum.

ÚRSKURÐARORÐ:

Hin kærða ákvörðun er staðfest.

Ása Ólafsdóttir

Egill Heiðar Gíslason

Eyvindur G. Gunnarsson